

Pokánie – cesta nasledovania Krista

Pokánie je výzva pre hriešnika robiť pokánie z hriechu. Pokánie nie je záležitosť citu či ľutosti. Ľútosť sprevádza naše uvedomenie si toho, že sme zhrešili proti Bohu alebo že sme nenasledovali jeho inštrukcie. Pokánie je cesta nasledovania Krista. Je to premena našej mysle a zmena konania. Toto prinesie do nášho učeníctva väčšie primknutie sa ku Kristovi a väčšiu citlivosť na vedenie Duchom Svätým.

Grécke slovo *metanoia* prekladané ako „pokánie“ znamená zmeniť zmýšľanie alebo smer po hlbšom vnútornom pohľade (Mt 4, 17). Jedno z hebrejských slov prekladané ako pokánie je „shub“. Znamená obrátiť sa späť, urobiť obrat vo svojom konaní.

Opravdivé pokánie znamená:

- Zmeniť svoje myslenie: začneme si uvedomovať hrôzu hriechu a jeho dôsledky. Spoznáваме, kým sme sami v sebe, a to, ako sa hriech Bohu hlboko protiví.
- Zmeniť svoje konanie:
 - 1) odvraciamе sa od hriechu;
 - 2) podriaďujeme svoje životy Bohu;
 - 3) konáme tak, ako nám Boh vraví vo svojom slove.

Tri dôležité prvky pokánia:

- 1) Pokánie je záležitosťou poznania:
Potrebujeme si uvedomiť špinu nášho hriechu v očiach Boha a porovnať svoje hriechy s jeho svätosťou.
- 2) Pokánie je záležitosťou citu:
Ak si dôsledne uvedomíme svoj stav pred Bohom, vyvolá to v nás citovú reakciu, ktorá zahŕňa hlboký pocit previnenia a ľutosti (Iz 6, 5; Ž 51, 9).
- 3) Pokánie je záležitosťou vôle:
Pokánie zahŕňa aj vôľu – skutok poslušnosti. Keď pochopíme, čo máme pred Pánom a voči bližným korigovať, a urobíme to. Niekedy budeme musieť danú vec korigovať opakovane až dovedy, kým sa „nový návyk“ nestane súčasťou nášho nového charakteru.

Pokánie nie je len jednorazový akt, je to postoj nášho srdca založený na našom každodennom vzťahu s Bohom.

Ako zväčšiť svoju poslušnosť Duchu Svätému:

Ak chceme nasledovať Krista a premieňať sa na jeho obraz, potrebujeme poznať rozmer vedenia Ducha vo svojom živote. Boh nás skrze svojho Svätého Ducha motivuje, pobáda na konkrétne činy. Vnútorný hlas, ktorým v nás hovorí, nás často volá zaujať konkrétne postoje. Počúvanie tohto hlasu neraz znamená posun do inej dimenzie rastu. Napr.: vnútorným hlasom spoznáme, že Pán nás volá k prejavu služby milosrdenstva voči starej pani susedke (urobiť nákup alebo len stráviť s ňou trochu času v rozhovore). My toto volanie Ducha nepočujeme a rozhodneme sa prejsť okolo jej dverí, mysliac si, že to, čo sa v nás ozýva, je len prehnaný súcit. Doma vo svojej izbe nad tým všetkým rozmýšľame a svedomie nám predsa nedá pokoj. Rozhodneme sa urobiť akoby „zadosťučinenie“ tomu hlasu – teda Bohu – vo forme náhradného skutku. Budeme čítať Písmo o 10 minút dlhšie. Čo sme urobili?

1. Neposlúchli sme Božie vedenie.
2. Urobili sme skutok, ktorý od nás Boh v tej chvíli nechcel – čítali sme Písmo.

Čítanie Písma nie je v žiadnom prípade hriech, ale v tomto prípade čítanie Písma nebol ten skutok, ktorý sme mali vykonať. Tento skutok by sa dal nazvať mŕtvym skutkom.

Mŕtvy skutok je čokoľvek, čo robíme a nie je to iniciované Bohom. Mŕtvy skutok je čokoľvek, čo postráda Boží život. Ak niečo nie je vypôsobené Bohom, nebude to ani Bohom zmocnené.

Mŕtvy skutok je niečo, čo robíme v nesprávnom čase alebo s nesprávnym motívom.

Dve kategórie mŕtvych skutkov:

1. **Všetko, čím sa chceme zapáčiť ľuďom alebo získať priazeň u Boha**
Aj zbožné, biblické skutky, ktoré robíme len preto, aby nás ľudia mali radi. Skutky, ktoré konáme pred Bohom, aby sme získali ospravedlnenie, nevedomujúc si, že spása je zadarmo, skrze vieru v Ježiša Krista.
2. **Všetko, čomu v našej službe Bohu chýba Boží život**
 - Cirkev v Sardách mala meno, že žije, no v skutočnosti bola mŕtva (Zjv 3, 1 – 2).
 - Dávid spočítal izrealských bojovníkov a 70 000 z nich zahynulo, pretože Dávid dôveroval nesprávnej veci (2 Sam 24, 10).
 - Mojžiš z nesprávnej horlivosti zabil Egyptana (Ex 2, 11 – 12).

Ježiš povedal, že robí len to, čo vidí robiť Otca. Ježiš nekonal mŕtve skutky. Všetko, čo robil, boli Otcove skutky (Jn 14, 10). Boh hľadá tých, ktorí budú rásť do zrelosti. Hľadá duchovných otcov, takých ľudí, na ktorých ostatní budú môcť pozeráť a ktorých viera, poslušnosť a zbožnosť bude pre nich príkladom (1 Kor 4, 15 – 6). Potrebujeme však podriaďovať svoje životy nášmu

nebeskému Otcovi, potrebujeme mu dôverovať, čakať na jeho usmernenie a vedenie a poslúchať ho, ak nás žiada, aby sme pre neho niečo urobili.

Ak odstránime zo svojho konania mŕtve skutky, budeme môcť skutočne rásť a poznávať, ako by v danej situácii konal Boh. Nie sme v tom sami, máme Ducha Svätého, ktorý nám pomôže!!

© Spoločenstvo pri Dóme sv. Martina
© Martin Štuk

Pracovná časť pre skupinku:

A. Kľúčové verše z Písma:

(Vyhľadaj tieto verše v Písme a vypíš ich do riadov.)

Hebr 6, 1.....
 Jn 16, 13 – 15.....
 Jn 14, 23 – 24.....
 Ef 2, 10.....
 Jn 14, 10

B. Otázky a námety na diskusiu:

1. Sú v tvojom živote oblasti, s ktorými Boh nesúhlasí, a predsa sa ich nechceš vzdáť?
.....
2. Vie zanedbávanie pokánia v ktorejkoľvek oblasti nášho života viesť k odpadnutiu od Boha?
.....
3. Sú v tvojom vzťahu k Bohu a v službe Pánovi nejaké mŕtve skutky?
.....
4. Ako sa vyrovnáť s mŕtvymi skutkami?
.....
5. Prečo Zachej konal tak, ako je to zaznamenané v Lk 19, 8? Vysvetli.
.....

C. To najdôležitejšie (Zhrnutie a aplikácia)

1. Pokánie je zmena nášho postoja a konania.
2. Potrebujeme vidieť veci tak, ako ich vidí Boh.
3. Mŕtve skutky sú všetko, čo robíme bez Božej iniciatívy, všetko, v čom nie je Boží život.
4. Ako Ježišovi učeníci nemáme konať mŕtve skutky, pretože sme dostali dar Ducha Svätého, ktorý v nás prebýva a vedie nás.
5. Musíme nasledovať príklad Ježiša Krista, pretože on nikdy nerobil mŕtve skutky. Vždy robil iba to, čo mu ukázal Otec.